

Sygn. akt **IV U 1394/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku B. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reprezentowanemu przez P. Terenową w J.

o rentę rolniczą

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reprezentowanego przez P. Terenową w J.

z dnia 03/09/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reprezentowanego przez P. Terenową w J. z dnia 03/09/2018 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje B. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 30 lipca 2018r do 31 grudnia 2020r oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 1394/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 września 2019 r.

Decyzją z dnia 3 września 2018r. znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, po rozpoznaniu wniosku z dnia 30.07.2018r., odmówił B. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, bowiem komisja lekarska orzeczeniem z dnia 30.08.2018r. nie uznała wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W odwołaniu B. K. podnosiła, że nie zgadza się z orzeczeniem Komisji i decyzją organu rentowego. Podąa, że stan jej zdrowia pogarsza się, o czym świadczy m.in. wynik badania MR odcinka lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa. Dodatkowo badanie RTG wykazało sklerotyczno-torbielkową przebudowę struktury guzka większego kości ramiennej, sklerotyzację dolnej powierzchni wyrostka barkowego łopatki oraz zmniejszenie odstępów barkowo-ramiennego.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując te same argumenty, co w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

B. K. w dniu 30 lipca 2018r. złożyła do KRUS wnioski o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (akta KRUS k. 2-3).

Orzeczeniem z dnia 30.08.2018r. komisja lekarska KRUS nie uznała wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie stwierdziła również niezdolności wnioskodawczyni do samodzielnej egzystencji (akta KRUS k. 37).

Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni, w szczególności czy jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma ona charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, ortopedii i kardiologii.

W opinii z dnia 04.12.2018r. (k. 9-10) biegły specjalista neurolog rozpoznał u wnioskodawczyni przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na podłożu wielopoziomowej dyskopatii aktualnie w fazie niepełnej remisji objawów przy nie stwierdzeniu objawów ostrych o symptomatologii korzeniowej. Stwierdził, że obecne naruszenie sprawności organizmu przy nie stwierdzeniu istotnych deficytów i ubytków funkcjonalnych w rozumieniu stanu narządu ruchu nie daje wystarczających podstaw warunkujących całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Podał, że wskazana jest intensyfikacja zabiegów usprawniających i rehabilitacji ruchowej wraz ze stosowną farmakoterapią.

W opinii z dnia 23.01.2019r. (k. 16) biegły specjalista kardiolog przy rozpoznaniu nadciśnienia tętniczego nie uznał wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy. Wskazał, iż brak jest dowodów na obecność istotnych powikłań narządowych nadciśnienia tętniczego.

W opinii z dnia 23.04.2019r. (k. 22-23) biegły z zakresu ortopedii i traumatologii przy rozpoznaniu:

- 1) choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z objawami korzeniowymi,
- 2) choroby zwyrodnieniowej barku,
- 3) barku „zmrożonego” prawego

zaopiniował, że wnioskodawczyni w chwili obecnej prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające jej wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy do końca 2020r. Podał, iż zmiany w zakresie kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego, pomimo leczenia zachowawczego rehabilitacyjnego, nie rokują poprawy. Wskazana jest intensyfikacja leczenia i rehabilitacja oraz ustawienie kompleksowego programu rehabilitacyjnego. (...) i usprawniania wymaga również obręcz barkowa strony prawej.

Odpisy opinii zostały doręczone stronom postępowania, które nie wnosily do nich zastrzeżeń, jak też nie składały wniosków o uzupełnienie postępowania dowodowego.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym na potrzeby niniejszego postępowania opiniom biegłych z zakresu neurologii, kardiologii i ortopedii uznając, iż są one fachowe i zupełne. Ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Zostały one wydane przez biegłych specjalistów właściwych w zakresie schorzeń i dolegliwości zgłaszanych przez wnioskodawczynię, a biegli wyrazili swoje stanowiska po przeprowadzonym badaniu w/w oraz po wnikliwej analizie dokumentacji przebiegu leczenia. Również merytoryczna analiza poczynionych przez biegłych wniosków pozwala na przyznanie opiniom waloru wiarygodności. Dla Sądu podstawą do wydania orzeczenia była

opinia biegłego z zakresu ortopedii, gdyż to schorzenia ortopedyczne dominują w stanie zdrowia wnioskodawczyni. Biegły ortopeda ocenił, że wnioskodawczyni prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające jej wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym do końca 2020r.

Sąd, zgodnie z regułą zawartą w art. 233 § 1 k.p.c. dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego jego rozważenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy B. K. w dniu 30 lipca 2018r. spełniała przesłanki do przyznania prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Stosownie do art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019r., poz. 299 j.t.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym definiuje art. 21 ust. 5 powołanej ustawy stanowiący, że za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, natomiast całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uzależniona jest od stopnia naruszenia sprawności organizmu, co może być stwierdzone tylko przez lekarzy właściwych specjalności. Sąd pragnie podkreślić, iż opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może – wbrew opinii biegłych – oprzeć ustaleń faktycznych w tym zakresie na własnym przekonaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r., III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113).

Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił w oparciu o sporządzoną na potrzeby przedmiotowego postępowania opinię biegłego lekarza z zakresu ortopedii, że wnioskodawczyni jest okresowo, całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Skoro wnioskodawczyni udowodniła, że jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. K. prawo do renty rolniczej od 30 lipca 2018r. do 31 grudnia 2020r.

Wobec faktu, iż ustalenie wszystkich niezbędnych elementów warunkujących przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nastąpiło dopiero w postępowaniu sądowym, Sąd stosując art. 118 ust.1a ustawy o

emeryturach i rentach z FUS ustalił brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.